

bar malament (cf. cast. «ir de capa caída»). *Borrassada*.¹¹ *Borrassera*. +*Borrassol* 'una herba que s'agafa o enganxa als dits' pall. (Tor, 1932). *Borrassot*.

Embarrassat: OPou, *TbPu*, a. 1575: «rostit --- fregit --- capons *emborraçats*: capi incrustati; empanades ---» (p. 191); «*embarrassat* en un capot de pastor» (Pous i Pagès (*Quan se fa nosa* I, 8), «ple de draps» (DAG.); d'on, amb metàtesi, tort. *embarrassarse* 'voltar-se la manta, bufanda o capa al coll' (BDC III, 94), «l'hivern s'atança *embarrassat* de boires»,¹⁰ Vergés i Paulí (*Espurnes* v, 127); «si tu, així com yo, los damés matins l'agués vista, ab lo capell esquinat al cap, e ab velet entorn lo coyll *envorroçat*, ab la cara de pantà --- o ab lo manteyll forrat, entorn del foc ---; e qual devia ésser en temps que la sua camisa semblant a la bandera dels pisans era, e ab lo cap estret, e tota *emborrassada* estant, pensau que-u sé yo molt cert», NFranch (Corbatxo, BDLc XVII, 104).

Borrer. *Borrera*, especialment com a adj. que distingeix tipus de plantes: a Mallorca, no sé si partint d'una d'aquestes plantes, com una alzina que no faci glans (cf. «davall el brançatge clar / d'aquella alzina *borrera* / que del sol que es pon, llunyà, / mostreja llum a redols», Guasp, *I. d'Or*, ix, 66, ha generalitzat el sentit fins a significar 'estèril', tota cosa («que sia un entusiasme, no *borrer* sinó fruiter», Alcover, BDLc vi, 169; en el Vallès l'estepa *borrera* s'oposa a la «blanca» i la «vermella» (Maspons Labrés, Bcec, 1902, 78). *Borriada*. *Borridor*. *Borrim*; *borrimar*, *borrimejar*; *emborrim* (*CostManc.* I, s. v.).

Borrina mallorquí, 'boirina, ximecs', etc.,¹² més que derivat de *borra* resultarà d'una adaptació d'un mot del grup BOIRA (*boirina*, *borrasca*) a la família de *borra*. *Borrissol* [1803, Belv. «del panyo., el que telen algunes fruitas; dels acells; i el que's fa sota dels lliets, caxas, telers de texir cànem, lli, llana, etc.»; escr. Renaix.]; *borrissó*, [-issó i -issol, Lab. 1839].

Borró I, 'fibra curta [1708], pelussa, granissada, *borrissol* d'ocell'. *Borrillol* [Lab., 1839] 'borrissol'. *Borrilló* [-ón 'divieso', 'mendrugo', benasq.: «qué *borrillón* tienes al cuello», «ni els *-lons* dixen minchá a ixo home», Ferraz, 35]; *borrillonar-se* 'coagular-se la llet' a Fraga (*AlcM*). *Borrida* 'engruna', benasq. («replega les *borrides* del mantel», Ferraz, 33), d'on 'guisat de bacallà', mall.¹³ DAG., *AlcM* (d'ací deuen venir, almenys el primer, campid. *buridda* i gahur. *buridda* 'guisat de peix', MLWagner, VKR XII, 173); benasq. *esborridar* 'esmicolar carn' («*esborrida* la carne --- les mondonguilles», Ferraz, 53; *AlcM*); *borriga* 'baqueta que es fa en el fil massa retort' (Lab., 1839), amb influència de *borruga* = *berruga*.

Deu ser-ne variant el nàutic *burrita* (Dfa.), a St. Pol *gurríta* 'rodoneta que es fa la tressa quan està massa laxa amb un cordillet, Val. *gorrita* 'grumoll', murc. *gorlita* (GaSoriano), bc. *bigurritu* «enredarse una cuerda de dos hilos», *bigurri*=al. *kink* (BhZRPb. vi, 50).

Borró II, 'rudiment que conté en germen tanyes, fulles i flors' [1575, OPou,¹⁴ des del XIV en el verb derivat *borronar*, i *borró*, 1375, com a nom de plantes, que bàsicament són ja el mateix mot],¹⁵ oc. mod. 60

bourroum,¹⁶ és el mateix mot que el fr. *bourgeon* 'borró' i també 'brot' (> angl. *burgeon*). L'evident continuïtat del mot francès amb el cat.-oc. obliga per raó fonètica a rebutjar la relació que Gaston Paris (*Rom.* xxiv, 612) volia lligar amb l'it. *botro* 'gra de raïm', del gr. βότρυς id. (per més que el sd. *bodrone* id. pogués donar peu a suposar un *BOTRYONE). Tampoc la indagació del germànic no ha permès trobar-hi una base fundada, per més que s'hi hagi pensat insistentment (Diez, *Wb.*, 531; W. Braune, *ZRPb.* XIX, 348ss.; Gamillscheg, *Rom. Germ.* I, 211, *RFE* XIX, 248): el punt de partida que oferiria l'a-al. ant. *burian* 'aixecar' és vague en extrem en sentit semàntic i més en l'aspecte formatiu.¹⁷

D'altra banda res no hi ha que s'oposi a admetre que ja el llatí vulgar va formar sobre BURRA, en el sentit de 'minúcies, menudalla', un derivat *BURRIONES aplicat al granellut *borrissol* de petits borrons que formen els gèrmens, i després *BURRIO 'brotet menut'; observant que «les *bourgeons* des arbres ont quelque chose de velu et qui approche de la bourre», ja Ménage pensava en aquest enllaç etimològic, i d'ençà que Ant. Thomas, el 1891 (*Rom.* xxviii, 174), concretà la idea postulant el ll. vg. *BURRIO, s'ha acceptat generalment (*REW* 1414; *FEW*, 645-6); Wartburg veu una comprovació en una forma llgd. i prov. mod. *bourro* «commencement d'un bourgeon de vigne», també usada en fr. *bourre* i en algun patuès d'oïll, però segurament té raó M.-L. en admetre que això són derivats regressius de l'occ. *bourroum*.¹⁸ Pronunciat familiarment *garró*: «La tramuntana --- aquella fúria escabellada que picola les gèmoles tendres de les tòries, i espolsa el *garró* de les oliveres, i ajeu els blats», Coromines (*Gràcies de l'Emp.* v, p. 32).

Borronar 'brotar de borrons' [mj. S. xv, *boronar* grafia impf., Masdovelles, DAG., i algun altre testimoni del S. xv, *borr* id.];¹⁹ *borronada*; *borronadissa*; *borronadura*. *Borroner*. *Borrony* encreuament amb *bony*. *Borrolla* 'pinya de conífera' V. de Boí (Krüger, *HPyr.* A, I, 50), per encreuament d'aquesta família amb l'aran. *carrólla* 'pinya' (i panotxa de blat de moro) i altres mots de terminació semblant, cat. *panolla*, llgd. *carrolho* 'panotxa de b. de moro' (cf. *REW* 1726, i Corom., *Vocab. Aran.*). *Borrós*, 'que fa com borra, granellut' [1616; aplicat sovint a plantes, com ho fa Cavanilles II, 329, veg. *malcoratge*; castellanisme en altres accs.]. *Borrulla*. *Borrusques* 'fraccions menudes' ribag., conserva el sentit en què ja empra Ausoni el ll. vg. *burra* en el S. iv. *Borrut* (cf. *Serra del Borrut* cap al Puigmal).

Esborrar ['llevar la borra', 1490; 'fer invisible', *Vent. Pel.*, c. S. xvi; no *DTorra* ni Lacav.], cf. cast. i port. *borrar* [el doc. de cat. *borrar* en *AlcM* sembla text antedatad], ni l'un ni l'altre són oc. ni fr. (cf. prov. mod. *esbourrassà* «brouiller du fil; houspiller», *TdF*): *esborrada*; *esborradis*; *esborrador* [S. xv]; *esborradora*; *esborrall* 'deixia', 'vestigi';²⁰ *esborrallar* 'dibuixar o escriure esboscassament', i d'ací *esborrall* 'bosqueig escrit'. *Esborrament*.

Esborrijar [S. xx]; prob. adaptat de fr. *ébouijer*